

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 16. december 2020 blev i sag nr. 95400:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

LB Forsikring A/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har bilforsikring. I brev af 14/6 2020 til nævnet har klageren bl.a. anført:

"Jeg har været kunde hos L.B. i 45 år med indbo- og i 40 år med ulykkesforsikring. Bilforsikringen siden 29. marts 2012, da jeg efter en del år uden bil købte en ny Der har ikke været nogen forsikringssag med bilforsikringen – før nu.

Jeg har haft kørekort (uafbrudt) siden [først i 1960'erne], og desuden erhvervskørekort (til taxi) fra [sidst i 1960'erne] indtil ..., hvor jeg undlod at forny erhvervsdelen i kortet, da jeg blev ... år. (Erhvervskørekort skulle fornyes hvert 5. år med en grundig lægeundersøgelse). (I [periode på ca. 1 år] kørte jeg af og til taxi som afløser. Men fra [periode på ca. 30 år] kørte jeg i nogle perioder on and of ferie- og weekendchauffør for ... – for den samme vognmand, Jeg har aldrig med mine 5 biler fået en færdsels- eller parkeringsbøde eller andre bøder.

En kort indledning:

Den 29. april 2019 holdt jeg i parkeringsfeltet ud for ... på Min hustru handlede, mens jeg ventede i bilen. En cykel var faldet ned foran min bil, og jeg ville bakke ganske lidt for at komme helt fri af cyklen, og stå ud og sætte cyklen tilbage på fortovet. Umiddelbart efter at jeg havde orienteret mig bagud, var [modparten] i sin ... kørt tæt hen bag min Hans bil holdt stille, da jeg meget svagt ramte [modpartens bils] venstre bagskærm. Vi undersøgte hans bagskærm meget grundigt, og der var ingen mærker, buler el. a. som kunne være fra min Det indrømmede [modparten]. Men han ville have sin bil på værksted for at blive undersøgt på skærmens inderside – for en evt. "indre skade", som han sagde. Han forlangte mine personoplysninger, hvilket han fik, men han gav ikke sine til mig... Og jeg bad ikke om hans oplysninger, da jeg var helt overbevist om, at der ikke var nogen skade.

Jeg havde mit kamera i min bil, og jeg fotograferede skærmen på tæt afstand.

Ankenævnet for Forsikring

2.

95400

Den 9. maj fik jeg en e-mail fra [modparten], hvor han påstod, at der var en svag bule i hans venstre skærm. Dette benægtede jeg, og senere omtalte han ikke påstanden, men kom med en ny forklaring.

Jeg fik i maj måned en mail fra LB-forsikring, hvor man udbad sig min version af sagen. Den sendte jeg den 22. maj 2019. Men den 4. sept. 2019 modtog jeg en "rykker" (se fil Bb pr. 4. sept.), hvor LB-forsikring skrev, at de endnu ikke havde modtaget en anmeldelse fra mig. I en telefonsamtale med ... , hvor jeg forklarede, at den var sendt den 22. maj, fandt ... e-mailen, og hun forklarede, at pga. et nyt system hos LB, var mine 2 e-mails angiveligt blevet væk. Dvs.: 'arkiveret / syltet' eller glemt? (Se mine 2 svar i fil Bb. og Bc. pr. 4. sept.)

Først den 24. marts 2020 fik jeg en e-mail fra LB-forsikring, og det var uden nogen forklaring, - en opkrævning på selvrisko Kr. 3050,-. (Se fil C.)

Jeg var ikke blevet informeret om den nye forklaring, som ... havde brugt, og derfor vidste jeg ikke, hvad der var repareret på [modpartens bil]. Jeg blev jeg chokeret, da jeg i en ny e-mail (8. april 2020) fra LB-forsikring så værkstedsregningen (fil 9-Eb) på malearbejde på [modpartens bil]. Der var ikke pladearbejde, altså havde der ikke været en bule, som [modparten] ellers tidligere påstod.

Men først den 3. juni modtog jeg en e-mail med et stærkt forstørret foto – og med en forklaring på hvilken 'skade' der har udløst en anklage mod mig for at have forvoldt skaden. Den 29. april 2019 undersøgte [modparten] og jeg grundigt skærmen, og vi var enige om, at der ikke var nogen skade udvendigt på skærmen.

På mit foto, som blev taget umiddelbart efter episoden, kan man ikke se den påståede ridse, og den kan heller ikke antydes. Men der var en del andre mærker / skader + rust højere oppe, hvor [modparten] først påstod, at der var en bule – på hans 14-15 år gamle

Det er grotesk, at [modparten] anmelder en skade, som er så "usynlig", at den ikke kunne ses eller antydes den 29. april 2019, hverken ved vores undersøgelse eller på mit foto. -- Og at man ikke informerer mig meget tidligere? Som LB-forsikring har skrevet, var der en del skader og rust på [modpartens bil], at "ridsen" eller mærket var ubetydeligt, -- hvis der overhovedet var en ridse eller et mærke den 29. april.

...

P.S: 'In dubio pro reo'.

Princippet er ikke lovfæstet i Danmark, men utvivlsomt gældende i dansk ret. Tvivl skal ikke forstås som enhver usikkerhed, men som rimeligt begrundet tvivl. Bør en sådan påvises, bør den tiltalte frifindes, uanset om retten subjektivt skulle føle sig overbevist om hans skyld.

P.P.S: Jeg afviser og nægter at være skyld i det mærke, som [modparten] efter 3. forsøg vil give mig skylden for, og jeg er parat til at 'køre' denne sag videre – til det 'yderste'.

Selskabet har i brev af 26/6 2020 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Vi har anerkendt, at medlemmet er erstatningsansvarlig i forbindelse med en påkørsel af en anden bil den 29. april 2019. Modparten har i forbindelse med påkørslen fået udbedret en skade, som er takseret til 3.347,86 kr., hvilket beløb vi har betalt til modpartens kaskoforsikringsselskab. Som følge heraf har vi opkrævet selvriskoen på 3.050 kr. hos medlemmet.

Medlemmet er utilfreds med opkrævningen af selvrisiko, da han er af den opfattelse, at der ikke skete skade på modpartens bil i forbindelse med påkørslen.

Sagens faktiske omstændigheder

Vi skrev den 15. maj 2019 til medlemmet, at vi havde modtaget en henvendelse om, at medlemmets bil havde været impliceret i et uheld den 29. april 2019. Medlemmet oplyste den 20. maj 2019 telefonisk, at han havde påkørt en anden bil, da han havde bakket ud fra en parkeringsplads. Han oplyste, at der ikke var sket skade på hverken hans egen eller modpartens bil, og at påkørslen var sket i "sneglefart". Skadebehandleren oplyste, at vi måtte afvente at høre nærmere fra modparten. Hun oplyste også, at såfremt modparten anmeldte en skade på den zone af modpartens bil, som var blevet påkørt, kunne vi efter omstændighederne være nødsagede til at anerkende, at skaden var sket ved påkørslen, men at vi i første omgang måtte afvente modpartens anmeldelse. Medlemmet blev samtidig informeret om, at han i så fald ville blive opkrævet selvrisiko.

Medlemmet sendte efterfølgende nogle fotos af bl.a. modpartens bil og bopæl og en redegørelse for hændelsesforløbet.

Vi talte igen med medlemmet den 11. september 2019. Medlemmet anerkendte at have ramt modparten men angav, at det var meget let, og at der efter hans opfattelse ikke var sket skade på modpartens bil. Han havde ramt modparten på venstre bagside ved baghjulet. Det var hans opfattelse, at modparten forsøgte at snyde ved at anmelde en skade, der ikke hidrørte fra påkørslen. Vi oplyste, at vi fra modparten kun havde modtaget et krav på 3.347,86 kr., hvorfor der måtte være tale om en meget lille skade. Vi lovede, at vi ville vurdere, om vi kunne gøre indsigelse mod modpartens krav, men oplyste samtidig at vi var nødsagede til at anerkende erstatningsansvaret, såfremt den anmeldte skade passede med påkørslen.

Den 20. marts 2020 modtog vi fra modpartens kaskoforsikringsselskab ... den rette taksatorrapport samt en opkrævning på 3.347,86 kr. Vi vurderede, at vi ikke kunne gøre indsigelse mod, at skaden var en følge af påkørslen. Vi anmodede derfor ved brev af 24. marts 2020 medlemmet om at indbetale selvrisikoen på 3.050 kr.

Medlemmet meddelte ved mail af 26. marts 2020, at han var uenig i opkrævningen af selvrisiko, da der efter hans opfattelse ikke var sket skade på modpartens bil ved påkørslen den 29. april 2019.

Vi meddelte ved mail af 8. april 2020 medlemmet, at vi på baggrund af taksatorrapporten fandt det sandsynliggjort, at skaden på modpartens bil var forårsaget ved påkørslen. Ved en supplerende mail af samme dato vedhæftede vi taksatorrapporten og anførte, at det drejede sig om lidt lakarbejde og arbejds løn, som vi havde vanskeligt ved at afvise skulle være en følge af påkørslen, når der havde været kontakt mellem bilerne.

Medlemmet meddelte igen ved mail af 20. maj 2020, at han var uenig i, at vi havde anerkendt ansvaret for skaden på modpartens bil.

Vi gennemgik på denne baggrund sagen på ny med vores overtaksator. Ved mails af 3. juni og 9. juni 2020 fastholdt vi afgørelsen.

Sagen er herefter indbragt for ankenævnet.

Vores vurdering af sagen

Foranlediget af klagen til ankenævnet har vi gennemgået sagen endnu en gang. Vi finder dog ikke grundlag for at ændre vores afgørelse.

Indledningsvis skal vi understrege, at vi ikke betvivler medlemmets køreevner. Imidlertid kan selv de bedste bilister komme til uagtet at forårsaget en skade. Derfor er det lovpligtigt at tegne en motoransvarsforsikring. Uanset medlemmets utvivlsomt meget fine køreegenskaber er han de facto kommet til at bakke ind i modpartens bil den 29. april 2019. Dette spørgsmål er der ikke tvivl om. Sagens kerne er således, om den anmeldte og takserede skade på den venstre side af bagenden på modpartens bil hidrører fra denne påkørsel.

Vi hæfter i henhold til færdselslovens § 108, stk. 1, umiddelbart over for modparten og dennes forsikringsselskab. Det er således os som ansvarsforsikringsselskab, der har kompetencen til at afgøre, i hvilket omfang modpartens krav skal anerkendes. Vi henviser til fast praksis som f.eks. AK 92.451.

Vi har – trods medlemmets kvalificerede indlæg til os – vurderet, at vi i forbindelse med en domstolsprøvelse af spørgsmålet ikke vil få medhold i et synspunkt om, at skaden på modpartens bil ikke hidrører fra påkørslen. Vi har lagt vægt på, at modparten ifølge medlemmets oplysninger 10 dage efter påkørslen henvendte sig til medlemmet og fortalte, at der var sket en lille skade ved påkørslen. Vi har endvidere lagt vægt på, at der efter en gennemgang af fotos sendt af medlemmet og af værkstedet kunne konstateres friske skrammer på modpartens bil i det område, hvor der var kontakt mellem bilerne. Skrammerne stemmer ifølge vores overtaksators vurdering både i højde og karakter samt "friskhed" med kontakten med kofangeren på medlemmets bil. I den forbindelse bemærker vi, at det billede, som medlemmet selv har taget af modpartens bil umiddelbart efter påkørslen, efter vores opfattelse understøtter, at der er sket mindre lakskader på modpartens bil ved påkørslen, da den takserede skade kan anes. Vi henviser til de markeringer, vi har lavet på fotoet, der var vedhæftet vores mail af 9. juni 2020.

Det forhold, at medlemmet ikke kan konstatere skader på kofangeren på hans egen bil, kan ikke føre til et andet resultat. Vi bemærker i den forbindelse, at bilernes dele er lavet af forskellige materialer med forskellige muligheder for at stødabsorbere, og at det ikke er usædvanligt, at der kun ses skader på den ene bil ved et sammenstød med meget lav hastighed.

På baggrund af ovenstående anser vi det som anført for højest sandsynligt, at vi – såfremt sagen blev ført ved domstolene – ville blive pålagt at betale den takserede reparationsudgift på 3.347,86 kr. Vi har derfor anset os nødsagede til at betale beløbet og som følge heraf opkræve selvrisikoen på 3.050 kr. hos medlemmet."

Klageren har i meddelelse af 9/7 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Hermed et kort resumé - og afsluttende bemærkninger til klagesag 95400.

Den 29. april 2020 ramte jeg med min [klagerens bil] [modpartens bil] meget svagt. Vi var begge enige om, at der ikke var synlige mærker, ingen bule eller andet at se på hverken hans eller min bil.

[Modparten] insisterede på, at tage sin bil på et værksted for at få undersøgt, om der kunne være en indvendig skade, og han forlangte mine personoplysninger, hvilket jeg gav ham. Han gav ikke sine oplysninger til mig, og jeg bad ikke om dem, da jeg var overbevist om, at der ikke kunne være sket nogen skade.

Det er vigtigt at understrege, at [modparten] og jeg var enige om, at der ikke var synlige mærker eller andet fra mødet mellem de 2 biler. Og jeg afviser, hvad LB-forsikring skriver et par gange i deres svar, at det kun var min opfattelse.

Ca. 10 dage senere modtog jeg en kort e-mail fra [modparten], hvor han ikke nævner noget om en indre skade – og heller ikke det mærke, som jeg først i april 2020 blev gjort bekendt med. Nu skrev han, at der var en svag bule i hans bils venstre skærm, hvilket jeg afviste, da vi ville have opdaget en sådan bule den 29. april. Henvendelsen 10 dage senere var således ikke en oplysning om en ridse, som LB forsikring antyder i sit svar, men en oplysning om, at der var en svag bule i skærmen. Han vendte ikke tilbage med den påstand, og på værkstedsregningen, som jeg først så i april 2020, er der ikke anført pladearbejde. Altså havde [modparten] nu afgivet 2 forsøg på en skade, som ikke var eksisterende.

Det er også vigtigt at pointere, at [modparten] den 29. april var meget ophidset, skønt jeg var helt rolig og imødekommende – og gav ham mine personlige data.

I maj 2019 blev jeg af LB-forsikring anmodet om at sende min version af hændelsen den 29. april. Jeg afsendte 2 e-mails pr. 22. maj. Men den 4. sept. fik jeg en "rykker" (fil3- Ba), hvori man skrev, at de ikke havde modtaget noget fra mig. Men i en telefonsamtale med ... samme dag, fandt hun ud af, at de 2 e-mails var blevet modtaget, men ved en fejl var blevet "arkiveret" eller "glemt/syltet" på gr. af overgang til nyt system.

Den 24. marts 2020 modtog jeg fra LB-forsikring en opkrævning på selvrisko på kr. 3050 (fil 6-C), uden nogen angivelse af hvilken skade den dækkede? Jeg sendte en e-mail den 26. marts, hvori jeg afviste kravet. Den 8. april 2020 modtog jeg en e-mail med en fil, som viste regningen på malearbejde på [modpartens bil]. Først nu (8 april 2020) blev jeg således informeret om hvilken skade, som [modparten] nu havde fundet på. Det er helt utroligt sjusk, at LB-forsikring "glemmer" mine e-mails pr. 22. maj 2019, og at man først den 8. april 2020 – efter mine protester – oplyser mig om [modpartens] 3. forsøg på at få forsikringsdækket en 'skade', som han og jeg ikke kunne se den 29. april 2019. Det er grotesk og uanstændigt, at jeg bliver behandlet som ikke-troværdig, og at [modparten] med 3 ændringer i sine forsøg på at få forsikringsdækning på en bagskærm, som i forvejen var meget medtaget af mærker og rust, får dækket bilens malearbejde på et så usikkert grundlag.

Jeg skal bevise, at et mærke, som kun kan antydes med en kraftig forstørrelse, og som sagtens kan have været dér i forvejen. ---- At overtaksatoren skriver, at 'ridsen', som den benævnes, er frisk, kunne f. eks. være blevet gjort 'frisk' ved [modpartens] kreative hjælp på sit 'hjemmeværksted'. Det er ikke en ridse men et mærke, og da [modpartens] bil holdt stille ved vort 'møde' kan der ikke være kommet et mærke af den type.

Omvendt bevisbyrde i dette tilfælde er helt urimelig. Jeg mistænker [modparten] for at være forsikrings-svindler, og jeg nægter til alleryderste konsekvens, at acceptere en selvrisko på et næ-

Ankenævnet for Forsikring

6.

95400

sten usynligt mærke på hans 14 år gamle Hvordan skulle det være muligt at bevise, at det meget tvivlsomme mærke er fra før den 29. april 2019, når jeg ikke har set bilen eller [modparten] den dato?

P.S: 'Tvivlen skal komme den anklagede til gode'.

...

P.P.S: [modparten] må have været meget tilfreds med, at han efter 3 forsøg fik dækket et angiveligt gammelt mærke, som ikke var til at se af hverken ham eller jeg den 29.april 2019, således, at han fik repareret sin bils venstre bagskærm med flere gamle skader og mærker + rust - af LB-forsikring - på et meget spinkelt og usikkert grundlag."

Klageren har i meddelelse af 19/7 2020 til nævnet videre anført:

" En enkelt afsluttende kommentar: Overtaksatoren vurderede mærket – som han kalder en "ridse" - som frisk. - Det er netop denne vurdering, som mere end tydeligt viser, at "ridsen" må være blevet påført efter den 29. april 2019 af [modparten]. Han og jeg undersøgte bagskærmen meget grundigt, og vi var enige om, at der IKKE VAR NOGET SYNLIGT MÆRKE / RIDSE.

Det giver rigtig god grund til at mene, at der er tale om forsøg på forsikringssvindel."

Til dette har selskabet i meddelelse af 26/8 2020 til nævnet anført:

"Vi har modtaget medlemmets seneste indlæg til nævnet. Når overtaksatoren beskriver mærket som "friskt", menes hermed, at der efter hans vurdering ikke var tale om en gammel skade, der kunne henføres til lang tid før sammenstødet. Overtaksatoren var således som redegjort for netop af den betydning, at mærket kunne henføres til sammenstødet."

Til dette har klageren fremsendt meddelelse af 1/9 2020, hvori det bl.a. er anført:

" Ved 'hændelsen' på ... den 29. april 2019 var både [modparten] og undertegnede enige om, at der ikke var nogen skade eller nyt mærke at se udvendigt, som kunne relateres til 'mødet' mellem de 2 biler, på [modpartens] bils venstre bagskærm. [Modparten] insisterede på at få mine persondata, da han mente, at der kunne være en indvendig skade. Jeg gav ham mit visitkort, men han oplyste intet om sig selv, og da jeg var overbevist om, at der ikke kunne være en skade, bad jeg ikke om hans data. Ca. 10 dage senere sendte han mig en e-mail, hvor han nu skrev, at der var en svag bule i skærmen, noget som ingen af os havde bemærket den 29. april, og som heller ikke kan ses på mit foto af hans bil den 29. april. Han skrev intet om en indvendig skade.

Pga. sjusk af LB-forsikring havde de arkiveret, gemt eller glemt den rapport, jeg havde sendt til dem (2 e-mails) pr. 22. maj. Jeg fik en rykker primo sept., og i en telefonsamtale derefter fandt man mine 2 e-mails.

Pga. meget lang ekspeditionstid fik jeg i marts 2020 en opkrævning på 3050 kr., som man forlangte, jeg skulle betale i selvrisko, men uden at jeg havde fået oplyst hvilken 'skade' det drejede sig om.

På min henvendelse primo april 2020, fik jeg tilsendt en mail med en regning på udbedring af den af [modpartens] påståede 'skade'. - Det var således [modpartens] 3. forsøg på at få mig gjort ansvarlig; denne gang for et meget lille mærke på den i forvejen ret 'bedagede' bagskærm (bl.a. rust) og diverse mærker.

Ankenævnet for Forsikring

7.

95400

At mærket iflg. overtaksatoren skulle være 'friskt' er utroværdigt. Der var helt sikkert ikke noget friskt mærke den 29. april 2019, i så fald ville [modparten] have opdaget og påpeget det. Han var meget grundig – og aggressiv. Hvis mærket har været friskt, da overtaksatoren så det, må det være blevet gjort friskt efter den 29. april 2019. Men, som også tidligere skrevet, holdt [modpartens] bil stille, ved 'mødet', og så kan der ikke komme et mærke eller en ridse – på vel nok ca. 10-15 cm."

Klageren har ved meddelelse af 5/10 2020 videre anført:

"Som tidligere i denne sag, har jeg (og modparten) anført, at der ikke var nogen ridse eller andre mærker på [modpartens] venstre skærm efter hændelsen den 29. april 2019. En e-mail ca. 10 dage efter den 29. april, som jeg har henvist til, men ikke har kunnet finde - før forleden - omtaler IKKE nogen ridse eller andre mærker. En svag bule afviste jeg, og den kan ikke ses på mit foto, og den blev heller ikke omtalt senere - og der er ikke noget pladearbejde på den kvittering, som beskriver reparationen af [modpartens bil].

Efter flere forsinkelser fra LB- forsikring, fik jeg først primo april 2020 en mail med en fil, som viser beløbet på reparationen (malearbejde). Først der blev jeg orienteret om, at der var tale om udbedringen af en 'frisk ridse', som hverken modparten eller jeg havde bemærket den 29. april 2019, og som altså heller ikke blev nævnt i vedlagte e-mail pr. 10. maj 2019 - dvs. 11 dage senere.

Det er helt uantageligt, at jeg først næsten 1 år efter hændelsen, - og efter at jeg blev opkrævet 3050 kr. i selvrisiko, blev informeret om, hvad der var grunden til, at jeg skulle afkræves selvrisiko.

Jeg er sikker på, at det med e-mailen pr. 10. maj 2019 er bevist, at 'den friske ridse' er kommet efter den 29.04. 2019, og at jeg selvfølgelig ikke er ansvarlig."

Nævnet har fået forelagt fotos fra sagen, der dels viser modpartens bil og dels modpartens private indkørsel, hvor der holder en delvist adskilt rød bil.

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af e-mail fra modparten af 10. maj 2019 fremgår bl.a.:

"Jeg påpegede for dig, da du havde bakket ind i mig, at der var en meget svag bule i metalskærmen over plast kofangeren. Den lavede du. Oplys venligst reg. nummer og forsikring. Du anerkender at du bakkede ind i mig, og nu vil du løbe fra dit ansvar. Jeg syntes at vi nu skal lade forsikrings selskaberne klare det. Værkstedet ville kunne fortælle dig hvor lidt der skal til for at lave den bule du lavede. OPLYS NU REG NR OG FORSIKRINGS SELSKAB!"

Af taksatorrapport af 2/7 2019 fremgår det bl.a.:

"Arbejdsløn: 977,85 kr.
Reservedele: 50,00 kr.
Lak: 2873,71 kr.
Miljøomkostning af lakmaterialer 6,0%: 42,35 kr.

Ankenævnet for Forsikring

8.

95400

Miljøomkostning af arbejds løn 1,4%: 13,69 kr.

Fradrag iflg. aftale (18,0 %): -712,37 kr.

...

I alt inkl. moms: 3347,86 kr."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

" C. SELVRISIKO

Selvriskoen er den del af erstatningen, som sikrede selv skal betale efter en skade. Vi opkræver selvrisiko ved enhver skade, se størrelsen på policen. Selvriskobeløbet indeksreguleres. Når vi gør en skade op, beregner vi først LB Forsikrings samlede skadeudgift. Herfra fratrækkes selvrisiko, før vi udbetaler erstatningen."

Nævnet udtaler:

Klageren har anmeldt, at han den 29/4 2019 bakkede ud fra en parkeringsplads og ramte venstre bagskærm på modpartens bil meget svagt. Efterfølgende anmeldte modparten, at hans bil havde fået en skade. Klageren har anført, at han og modparten efter sammenstødet blev enige om, at der ikke var mærker eller buler på modpartens bagskærm, der kunne være fra klagerens bil. Klageren har også anført, at skaden ikke fremgår af det foto, han tog af modpartens bil umiddelbart efter sammenstødet, og at der heller ikke var mærker på klagerens bil efter episoden. Klageren har videre anført, at modparten i e-mail af 10. maj 2019 beskrev skaden som en "bule", men at det efterfølgende viste sig at være en ridse eller et mærke. Klageren har endelig anført, at skaden sagtens kunne have været der i forvejen og fx kunne være "gjort frisk" på modpartens hjemmeværksted eller være påført efter den 29/4 2019. Klageren ønsker anerkendt, at sammenstødet ikke kan have medført skaden på modpartens bil.

Selskabet har anerkendt ansvaret og har udbetalt erstatning til modpartens kaskoforsikrings selskab svarende til reparationsudgiften og har opkrævet en selvrisiko på 3050 kr. hos klageren. Selskabet har anført, at der kunne konstateres friske skrammer på modpartens bil i det område, hvor der var kontakt mellem bilerne, og at skrammerne ifølge taksator stemmer i både højde og "friskhed" med kontakten med kofangeren på klagerens bil. Selskabet har videre anført, at den takserede skade kan anes på det foto, klageren tog af modpartens bil efter påkørslen. Selskabet

Ankenævnet *for* Forsikring

9.

95400

har endeligt anført, at det ikke er usædvanligt, at der kun ses skader på den ene bil ved et sammenstød med meget lav hastighed på grund af bilernes forskellige materiale.

Nævnet bemærker, at selskabet i medfør af færdselslovens § 108, stk. 1, hæfter umiddelbart over for skadelidte og dennes forsikringsselskab. Det er derfor selskabet, der har kompetencen til at afgøre, i hvilket omfang modpartens krav skal anerkendes.

Nævnet bemærker videre, at det efter almindelige forsikringsretlige principper er klageren, der skal bevise størrelsen og rigtigheden af sit krav.

Nævnet finder som ubestridt at kunne lægge til grund, at parterne er stødt sammen, og at klageren bærer ansvaret herfor, da han er bakket ud i modpartens bil fra en parkeringsplads.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren ikke har bevist, at den takserede skade ikke stammer fra sammenstødet. Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at det på baggrund af kvaliteten af og lysfaldet på det billede, som klageren har taget af modpartens bil umiddelbart efter sammenstødet, er vanskeligt at bedømme, om der er sket en skade på modpartens bil.

Nævnet har videre lagt vægt på, at skaden på modpartens bil ifølge taksatoren stemmer overens med kontakten med kofangeren på klagerens bil.

Det, som klageren i øvrigt har anført – herunder at modparten i e-mail af 10. maj 2019 omtaler skaden som en bule, og at modparten angiveligt har et hjemmewærksted – kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

Ankenævnet *for* Forsikring

10.

95400

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen